

πω γυναικα, καὶ ὅχι φοράδα ὡς λέγετε. καὶ αὐτὴ ἡ μεταχειμάτης δὲν εἶναι
 εἰς τὸ σῶμα της. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ὀφθαλμούς σας ὅσοι σωεργίαι τῆ δαί-
 μονος. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπὶ ῥε τὴν κόρην εἰς τὸ κελλίον τε. καὶ ποιήσας εὐχὴν,
 τὴν ἐχειρσεν ἅγιον ἔλαιον. καὶ τότε ἐφάνητο πάλιν εἰς τὰς ὀρῶντας γυναικας
 κατὰ τὴν φύσιν. Ἐπειδὴ ἡ μαρτυρία διὰ τῆς δεισιματίας τῆ Μακαρίου ἐφάνηται.
 Ἀλλὰ φορὰν πάλιν τῆ ἐφίρει μίαν κόρην, ὅπως εἶχε δεινὴν ἀσθένειαν. καὶ
 ἦται σαπιμένη ὅλη ἡ σάρκα της. Τόσον ὅπως ἐφάνενται σχεδὸν τὰ ἐκ τὸς δια-
 κῆς τὴν φύσιν της εὐχρη. ἀμέτρητοι σκώληκες. καὶ τόσος βρῶμος, καὶ δυ-
 σωδία εὐχρη δὲ τὰύτῳ, ὅπως δὲν ἐδύνετο τινὰς νὰ τῆς σιμώσῃ ὀλέτολα.
 Ταύτῳ ἰδὼν ὁ μέγας, τὴν ἐλυπήθη. καὶ τὴν ἐπαρηγόρησε λέγωντας. Ἐχέ-
 υπομονὴν θυγάτηρ. Ὅτι διὰ ὀφελος τῆς ψυχῆς, σὲ ἔδωκεν ὁ θεὸς ποιαύτῳ
 ἀσθένειαν. Οὕτως εἰπὼν, προσήχητο ἡμέρας ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀκατάπαυστα.
 Καὶ τότε τὴν ἀλειψεν ἅγιον ἔλαιον. Ὁ δὲν τελείως τὴν ἐθερίπωσε. καὶ δὲν
 ἔμεινε ποσὺς κατὰ σημεῖον πληγῆς εἰς τὴν σάρκα της. καὶ πάντες ἐξέστη-
 σαν. Μία ἡμέρα ἦλθεν εἰς τὸ κελλίον τῆς ὁσίως ἀρετικῆς, ὅστις ἐσύχου-
 σε πολλὰς Ἑρμείας, μετὰ τῆς δυσροπίας, καὶ παρηγίαις τε. καὶ νομίζοντας,
 νὰ νικήσῃ, καὶ τὸν Μακάριον, ἀρχίζει νὰ δαλῆται μετὰ λόγους. καὶ ἐπᾶνα
 τὴν μιαν αὐτῆς αἵρσιν. Τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίσιν ἡμῶν ἐκατάκειρεν. Ὁ δὲ
 ὅστις τῆ ἐναντιῖτο χυδαίως, καὶ τῆ ἀπειδείχε τὴν ἀληθείαν. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἦτον
 εἰς τὴν ἔξω σοφίαν πολὺ ξύδρος. καὶ ἀντισέκτο τῆς ἀληθείας μετὰ συλλογισμὸς
 τῆς ξυλοσοφίας του. Ὁ δὲν ὁ Μακάριος βλέπωντας, πῶς ἐκινδύνει νὰ γένη
 δὲ τὴν θρασυομίαν τῆ φιλοσοφίας εἰς τὰς καρδίας τῆς πεισῶν κινδύνος,
 ἐθεράμει δὲ τὸν ζῆλον θεῶν. καὶ λέγειτον. Δὲν κάμνει χρῆμα, νὰ φιλονεκῶ-
 μεν μετὰ λόγια. Ἀλλὰ ἀς ὑπάγωμεν εἰς τὰ μνήματα τῶν προκεκοιμημένων ἀ-
 δελφῶν μας. καὶ ὅστις δὲ τῆς δύο μας ἀνάσσηται, ἐκεῖνος τὴν πίσιν ὡς
 ἀληθὴ ἀς φυλαξώμεν. Οὕτως ὁ λόγος ἤρρεσε εἰς ὅλους, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὰ
 μνήματα, εἶπε πρὸς τὸν αἰρετικὸν ἄνθρωπον, νὰ ἀνάσσηται κατὰ συμφῶν-
 σιν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐσὺ ὅπως εἶπες τὸ πρόβλημα, τὸν ἀνάσσησον. Τότε ὁ ἁ-
 γιὸς κλίνας τὰ γόνατα, καὶ ὑψώσας πρὸς ἐρατὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἔμματα
 μετὰ πίστεως, καὶ εὐλαβίας ταῦτα προσήξατο. Παυτοῦνα μετὰ ἀνάσση-
 σεν τὸν νεκρὸν, ὅπως φωνήσω εἰς ἐκείνον πῶς πιστεύω τὴν ἀληθὴ πίσιν σου.
 Διὰ νὰ καταγλυθῶν οἱ ἀντιδικοί. Οὕτως εἶπε. Καὶ καλίσας ἕνα νεκρὸν ἐξ
 ὀνόματος, ἀνέστη, καὶ ἀπεκρίθηκεν ἐκ τῶν μνήματος. καὶ αἰοῖς αἰετὶς οἱ πε-
 ρεῖσται τὸν εὐγαλα ζωντανὸν θαυμάζοντες. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰρετικὸς ἐπρό-
 μαξε καὶ θελῶντας νὰ φύγῃ, τὸν ἐπὶ ἀμπύσαν, καὶ κατηρυμμένον ἐδίδωξεν.
 Μία ἡμέρα ὑπῆλθε εἰς τὸ θῆρος ὁ Ἀββὴ Σισάνης, καὶ ὁ ἁγίων Μακάριος
 μετὰ αὐτοῦ πῖντε Μοναχὸς. Ὅστις ἐθερίζαι τὸ ταχὺ μετὰ τὴν ὀρθόδοξον. καὶ μία